

[Albrechtsen]

Ministeren har bare bekræftet, at ministeriet gav denne godkendelse, hvilket vi jo vidste i forvejen. Det interessante er, hvordan det kunne gå til – ikke mindst når man tager i betragtning, at Ekstra Bladet har fremlagt oplysninger om, at dette byggeri har indbragt Danbyg en enorm ekstrafortjeneste i forhold til tilsvarende byggeri, en ekstrafortjeneste, som lejerne nu må bøde for.

Det spørgsmål rejser sig unægtelig, om ministeren i denne sag har problemer med at svare – eller sagt på en anden måde: det lader sig ikke forklare, hvordan det kunne gå til, at godkendelsen blev givet.

Ministeren nævner, at der også blev godkendt enkelte andre aftaler mellem Danbyg og Lejerbo efter disse overgangsregler. Det må dreje sig om byggeriet på Strandvejen 79–83 og byggeriet på Wilders Plads. Efter mine oplysninger drejer det sig også i disse to tilfælde om aftaler om »underhåndsbud« (totalentreprise uden for licitation) med ekstra rammebeløb.

Der må også gives konkret begrundelse for disse to sager.

Albrechtsen (VS):

Det, der er problemet i denne sag, er, at de beregninger, som Ekstra Bladet har offentliggjort, viser, at det offentlige tilsyn med den entreprise, som blev indgået mellem Lejerbo og Danbyg vedrørende Aldersrogadeprojektet, har svigtet aldeles, og det, spørgsmålet går ud på at få afklaret, er altså i virkeligheden, hvordan det kan gå til, at det offentlige tilsyn aldeles har svigtet.

Boligministeren (Thor Pedersen):

I besvarelsen af det tidligere stillede spørgsmål nr. S 804 oplyste jeg, at der i forbindelse med udbudscirkulæret i marts 1983 blev fastsat overgangsbestemmelser om underhåndsbud, når der allerede inden udbudscirkulærets udsendelse den 6. januar 1983 var indgået aftale mellem boligselskab og entreprenør. Overgangsbestemmelserne blev fastlagt i Boligstyrelsens cirkulæreskrivelse af 4. marts 1983 og indebærer, at adgang til at indhente underhåndsbud ved almenyttigt boligbyggeri kun blev bevaret, når tilsagn om statsstøtte blev givet inden udgangen af 1985, og når følgende betingelser samtidig var opfyldt:

For det første skulle byggeriet være omfattet af en aftale mellem boligselskab og entreprenør om, at denne skulle gennemføre byggeriet i total- eller hovedentreprise, forudsat at tilsagn om statsstøtte blev opnået. For det andet skulle aftalen være indgået inden den 6. januar 1983. For det tredje skulle entreprenøren ifølge aftalen have påtaget sig en økonomisk risiko i forbindelse med det pågældende byggeri. Og endelig skulle boligselskabet eller entreprenøren anmelde aftalen til Boligstyrelsen inden den 1. april 1983, og boligselskabet skulle orientere den pågældende kommune om den foretagne anmeldelse.

Jeg kan oplyse, at for alle tre byggerier, der er nævnt i spørgsmålet og i spørgsmålets begrundelse, gælder, at de har opnået tilsagn om offentlig støtte inden udgangen af 1985, og det fremgår af Boligstyrelsens sager, at det er dokumenteret, at aftale mellem selskab og entreprenør er indgået inden den 6. januar 1983, og endelig er aftalerne anmeldt til Boligstyrelsen inden den 1. april 1983.

Albrechtsen (VS):

Ministerens svar på spørgsmålet viser, at vi har langt igen, før denne sag er afklaret.

Hvordan kunne det gå til, at det offentlige godkender en entreprise, som var 29 mill. kr. for dyr efter Ekstra Bladets beregninger? Det er jo dog immer hen et væsentligt spørgsmål, hvem der har ansvaret for, at det kunne gå sådan.

Nu kunne man forstå af ministerens svar – og jeg vil godt spørge, om det er korrekt forstået, når man skærer igennem alt det tekniske – at han mener, at den daværende minister nærmest var nødt til, forpligtet til, efter loven at godkende hvad som helst. Anderledes kunne svaret ikke forstås, end at man fra ministeriets side simpelt hen var nødt til at godkende hvad som helst, som Danbyg og Lejerbo måtte finde på at indgå aftale om. Hvis jeg har hørt forkert, må ministeren forklare mig det, men anderledes kunne jeg ikke forstå svaret.

Det skal så sammenholdes med – det vil jeg også godt bede ministeren oplyse – at kommunen ifølge Ekstra Bladet den 21. marts har samme opfattelse af sin tilsynsopgave. I Ekstra Bladet den 21. marts tilkendegiver overborgmester Egon Weidekamp og ejendomsdirektøren i Københavns Kommu-